

ges Fængsel, de to andre ved Overretten til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i henholdsvis 100 Dage og 40 Dage, og de Forhold, de paagældende havde gjort sig skyldige i, vare betydelig mere graverende end den Forseelse, Opsynsmanden i Viborg havde begaaet. Saaledes havde den Opsynsmand paa Middelfart Sindssygeanstalt, der fik de 100 Dage, gentagne Gange slaaet en Patient, der kun havde een Arm, til Gulvet og, medens Patienten laa paa Gulvet og tiltalte laa over ham med det ene Knæ trykket mod hans Bryst, slaaet ham — dels med flad, dels med knyttet Haand — baade i Ansigtet og paa Kroppen. Han havde endvidere en Gang, da han skulde bade en Patient, med sin støvlebeklædte Fod traadt Patienten ned under Vandet, hvorpaa han rev Patienten op af Karret og gentagne Gange tildelte ham Slag med Haanden. Den anden havde tilstaaet, at han ved visse Lejligheder havde givet Patienter Lussinger, naar han havde været nødt dertil, fordi han brødes med dem.

Disse Forhold bragte mig til Erkendelse af, at der maatte gøres noget ved Plejeforholdene paa Sindssygeanstalterne, og at det maatte gøres hurtigst muligt. Derfor gjorde jeg Skridt til at faa disse Forhold ordnede. Som det ligeledes vil være ærede Medlemmer bekendt, findes der i Forslaget til Finanslov for det kommende Finansaar et Forslag, som er indsendt af samtlige 4 Overlæger for Statens Sindssygeanstalter, men jeg havde den Gang af finansielle Grunde ikke ment at kunne fremme det, og det viste sig ogsaa, at det Forslag, Overlægerne havde fremsat, i Efteraaret blev gjort til Genstand for Kritik indenfor Lægernes egne Rækker, dels i Foredrag, dels i lægevidenskabelige Tidsskrifter. Og en af dem, der kritiserede Overlægernes Forslag, var en saadan Autoritet som Sundhedsstyrelsens tilforordnede i Nervesygdomme. Da jeg blev bekendt med de af mig nævnte Oplysninger, tog jeg en anden Stilling og gav mig til at gennearbejde Sagerne med de 4 Overlæger i Forening med Sundhedsstyrelsen for om muligt ved dette Samarbejde at faa et fælles Forslag frem. Det er lykkedes i det Forslag, jeg i Dag har den Ære at forelægge for det høje Ting, og om hvilket jeg altsaa kan sige, at der mellem de specielt sagkyndige paa dette Omraade, altsaa de 4 Overlæger og Sundhedsstyrelsen, er Enighed og ikke længere Uenighed som hidtil.

Forslagets Titel er: Forslag til Lov

om Ordning af Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitaler ved Aarhus og Vordingborg samt i Viborg og Middelfart. Aarsagen til, at Anstalterne specielt ere nævnte, er den, at hvis der, hvad der forhaabentligvis gør, i en nær Fremtid bliver bygget en ny Sindssygeanstalt, skal Loven ikke gælde Plejeforholdene der, idet den formentlig eventuelt bliver bygget efter andre Principper; og da det altsaa bliver en ny Anstalt, kan man maaske ordne Plejeforholdene paa en noget anden Maade fra Begyndelsen af. Derfor er det altsaa udtrykkeligt betonet, at den foreslaaede Ordning gælder de nuværende Sindssygeanstalter.

I § 1 foreslaas, at Betegnelsen „Sindssygeanstalter“ ophører, og at man for Fremtiden kalder dem „Sindssygehospitaler“. Nu kan det jo nok lidt siges, at Benævnelsen er for saa vidt et ligegyldigt eller underordnet Spørgsmaal; men jeg tror, at i denne Relation betyder den noget. For det kan ikke nægtes, at der endnu, mærkværdigt nok, hos mange Folk findes en vis Skyhed, en vis Følelse af Skamfuldhed over at have været paa en Sindssygeanstalt, og Navnet gør i saa Henseende sin Virkning. Derfor foreslaar jeg, at man forandrer Navnet fra „Sindssygeanstalt“ til „Sindssygehospital“ for at betone, at det, disse Bygninger ere, er et Hjem for dem, der ere ramte af Sindssyge, et Hjem, hvor man søger at helbrede dem for den Sygdom, ligesom man paa andre Hospitaler gør det for andre Sygdomme.

I § 2 foreslaas, at Sygeplejen paa de nævnte Hospitaler udføres af det under Lægerne staaende Plejepersonale, bestaaende af Overplejere, Overplejersker, Natoverplejersker, Plejeassistenter, Sygeplejersker, Plejere og Plejersker. Overplejere og Overplejersker findes allerede paa Anstalterne; det er ikke noget nyt. Derimod tror jeg, det er noget nyt, at man indfører specielt en Bestemmelse om, at der ogsaa skal være Natoverplejersker. De skulle være der for at kunne føre en Kontrol med Plejepersonalet om Natten og selvfølgelig ogsaa for at kunne hjælpe Plejepersonalet om Natten, naar der indtræder særlige Forhold med Hensyn til en Patient, eller naar et Overopsyn og Hjælp er nødvendig overfor Patienterne.

Dernæst er der Plejeassistenter. Om dem forklares der i Lovens § 4, at de skulle være til Hjælp for Overplejepersonalet ved at deltage i Tilsynet, for saa vidt Antallet og Størrelsen af de Afdelin-